המשכיות ומתנם על כתפת האפד אל מול
פניו ועשה שתי טבעת זהב ושמת על
שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר
האפד ביתה ועשה שתי טבעת זהב ונתת
על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו
לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד
וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד
בפתיל תכלת להות על חשב האפד ולא
יזח החשן מעל האפד כאשר עשה יהוה
את משה ועשה את מעיל האפד
מעשה ארג כליל תכלת: ופי המעיל בתוכו
כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: ועשו
על שולי המעיל רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני משזר: ועשו פעמני
זהב טהור ונתנו את הפעמנים בתוך הרמנים
על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים: פעמן
ורמן פעמן ורמן על שולי המעיל סביב
לשרת כאשר צוה יהוה את משה: ועשו
את הכתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו:
ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש
ואת המכנסי בד שש משזר: ואת האבנט
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני
מעשה רקם כאשר צוה יהוה את משה:
ועשו את ציץ נזר הקדש זהב
טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש

פירוש המקבעות תפורות
המקבעות המפורסמות לשון
על המינעלת מלמעלה שעל
ידי הסתילים היה מושכים על
המינעלת סיין סב ולדי
איפשר לו היין עלהמינעלת
שהרי בשחיטל קדשים שעון
שערו היה נראה בין יצין
לאינעלת שטש מנה תפי לין
והיצין היה עדין עלהמינה הרי
המינעלת למעלה והעין למעה
כאן הוא אומ ויתן עלין סבכי
הכלת ובעצין העמה הוא
אומ ונתת אותן על סבכל תכלת
שע חוטין היה בלבנה ינ
אחד ממעל ואחד ומתחת
ליד מינחו יוק כמוינע מ
וקושר ראשיהם השנים
כולם יחד מאחרין לאול עצמן
ומוטים על המינעלת ומל
המנה שלו עמ שתלי תכלת
הואיל ומרוכין הן שהרי
מיינין בחזקן ומאוד ומרכבן
את החשן וגו ועל מחוך
מחות ומשנעם לא הין שהרי
בשע קצות החשן הין שתי
עמעות החשן ומשת
מכסות האופד הין עבשות
היופר שסגדן ולפי דק
קשומה ארבעה חוטי
הין ומכל ויקום פחודת
משנעם מי ומפשר
ומעשה מי ישלי את המלי כ
כל אשר עד
ויבאון אות המשכן שלא
הין יכלין להקמון לפי שלא
עשה שלש מלאכה במשכן
הנה לו הקן שלא היה יכול
להקמון שלש ארם מחמת
כובד הקרשים מין כרד

ויעי המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה
את כל הכלים העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים
וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם ביתאל:
והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומסביבות ירושלם ואת
המקטרים לבעל ולשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים: ובטל
את כל כמרי היהבי מלכיא דבית יהודה ואוקידו בנורא על המתיא
דקירוויא דבית יהודה ובסוחרי ירושלם ית דאסיקו ביסמיא לבעלא ולאשרתא לשמשא ולסהרא
ולמזלתא ולכל חילי שמיא: ויפק ית אשרתא מבית יהוה מחוץ
לירושלם אל נחל קדרון וישרף אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך

עפריהון ביתאל: והשבית את הכמרים
אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות
בערי יהודה ומסביבות ירושלם ואת
המקטרים לבעל לשמש ולירח
ולמזלות ולכל צבא השמים: ויבא
את אשרה מבית יהוה מחוץ
לירושלם אל נחל קדרון וישרף
אתה בנחל קדרון וידק לעפר וישלך

ויות כהני המשנה
ויות שמרי הסף להוציא מן
שנים להעם מן הוים
שמרי הסף. אמרכלין
המחוטים על שמר הבית
ומשמרות השערים
כרים: בשדמות קדרון
מחוץ לירושלים ושמו
יות עפרם אל מקום טמא
אשר טמא שם יות המזבח
שעשה ירבעם ושרף
עליו יות סהר המזבח
ויקטר במות ויות
שקטרו במות בערי
יהודה: כי לא נעשה
כפסח הזה לא נעקבנו

את עפרה אל קבר בני העם: ואבדיק ית אשיתא מבית
מקדשא דיי מברא לירושלם בנחלא דקדרון ואוקיד
יתה בנחלא ואדקא לעפרא ורמא ית עפרא לקברי
בליא: ויעי המלך את כל העם לאמר עשו פסח
ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה: ובקיר
מלכא ית כל עמא למימר עבדו פיסחא קדם יי
אלהכון כמה דכתיב על סיפרא דקיימא הדין: כי לא
נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את
ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה: אבל
לא איתעבד כפיסחא הדין מימי גלוריא דדני בני
ישראל כל יומי מלכיא דישראל ומלכיא דבית
יהודה: כי אם בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו
נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: ואליהו כתמני